

LÜTFİ HALİL YINANÇ

Doc: 1

Çok yüksek bir huzura;

Bundan iki gün evvel pek kıymetli iltifat namenizi hürmet ve tazimle aldım. Tekrar tekrar okudum. Okurken de gayri ihtiyari gözlerimden yaş revan olmakta idi. bir an tahayyül ettim. İki sene önce Malatya'da mensucat fabrikasındaki Mezafeddin Bey'in ziyafetini tahattur ettim. Ne tatlı günlermiş, o vakitler ondan Elbistan'daki fakirhanede geçirdiğimiz zamanlar yine bir daha o saadete nâil olur muyum acaba? 20 Kasım 1964'ten sonraki hayatım pek bedbaht geçti. Ne sıhhatim düzeldi, ne de moralim hal-i tabiatında devam etti. Gayri şuurî bir hal sürüp gidiyor. On Şubattan sonra zât-ı âliniz gibi pek kıymettar ve melek haslet kardeşime mektup yazamadım. Çünkü günüm ve saatim o kadar muvazenesiz geçiyor ki tarif edemem. Sebebini tabii biliyorsunuz. Bundan dolayı kusurumu af ve safh buyurmanızı istirham ederim. Zerre kadar kalbinize bir şüphe getirmemenizi hassaten rica ederim. Bendeniz zât-ı âlinizi nasıl unutabilirim. Ne suretle gönlümden ırak edebilirim. Buna imkân var mıdır. Benim gözbebeğim ve yegâne teselli-i hatır eden büyük bir kardeşimsiniz. Cenâb-ı Hak ömrünüzü uzun etsin. Ben zât-ı âlinizle mübâhât ederim, beyefendi.

Bu defaki mektubunuzda ne Leman Hanımefendi'den ve ne de Hatice Hanım'dan ve Mehmet Bey'den bir şey yazmıyorsunuz. Nasıldılar, âfiyettedirler inşallah. Biz cümlemiz sıhhatteyiz. Hemşireler zât-ı âlinize ve efrad-ı ailenize arz-ı hürmet ediyorlar. Hüsametdin, Halil, Alaattin ve Nigar, Nuriye ellerinizden öperler.

Hüsametdin Temmuz ayında Ankara'ya gitti. İşini yapmış. Vekâlet öğretmen okulları umum müdürlük şubesi dairelerinden birine nakl ve tayin edeceklerini garanti etmiş. Beş altı gün kaldıktan sonra geldi. Nuriye ile birlikte gitmişti. İstanbul'a geçmediklerine ve zât-ı âlinizi ziyaret etmediklerine çok canım sıkıldı. Kısmetleri kalkmamış af buyurunuz. Bendeniz de vadimi ifa edeceğim inşallah. Eylül haftasında veya daha evvel tasdi edeceğim ve hareketimi size arz ederim.

Cümlenize sonsuz hürmet ve tazimlerimi arz ederim. Gözlerinizden öper bağrıma basarım. Sevgili kardeşim.

Profesör Ahmet Ateş Bey Elbistan'ı teşrif etmişler maalesef bendenizi görmeden gitmişler. Bendenizi görmeden gittikleri için Elbistan'a geldiği neye yaramıştır. Bunu böylece mûmâ-ileyhe anlatmanızı bilhassa rica ederim.

Elbistan

Lütfi Halil Yinanç